

آینه

تائوان

ماجراهای رئیس‌جمهور لبنان ربطی به ایران ندارد

● **حسین شیخ‌الاسلام:** در لبنان دو جریان سیاسی هشت مارس و ۱۴ مارس با عقاید متفاوت در حال پیشبرد اهداف سیاسی خود درکشورشان هستند. جریان هشت مارس از گروه‌های طرفدار حزب‌ا.. و نزدیک به ایران است و آن یکی از طیف‌های نزدیک به سعد حریری و وابستگان سعودی است. از آنجایی که در لبنان رئیس‌جمهور را مجلس انتخاب می‌کند و یک‌سوم این مجلس در دست جریان نزدیک به هشت مارس است، هرگاه که برای انتخاب رئیس‌جمهور تصمیمی گرفته شده به‌دلیل ناکارآمدی نامزد‌های پیشنهادی این‌کار به تعویق افتاده و به نوعی نمایندگان نزدیک به هشت مارس یا همان حزب‌ا.. آپستراکسیون کرده‌اند تا ریاست‌جمهوری کشورشان به دست وادادگان سعودی نیفتد. میشل‌عون نامزد هشت مارس برای انتخاب ریاست‌جمهوری لبنان است و سمیرجعجع که سابقه خوبی نیز ندارد کاندیدای ۱۴ مارس است… غربی‌ها میشل‌عون را نمی‌توانستند قبول کنند و با بنسود رئیس‌جمهور نیز ضرر می‌کردند لذا تصمیم گرفتند با انتخاب یک نامزد هشت مارس‌ی میان این جریان اختلاف ببندازند. غربی‌ها میان هم‌پیمانان حزب‌ا.. فردی را انتخاب کردند که این فرد سلیمان فرنجه‌ی از طرفداران بشار اسد و حزب ا.. بود… سلیمان فرنجه‌ی بعد از این رازنی می‌پیش سیدحس نصرا… می‌آید و دبیرکل حزب‌ا.. با تمام رابطه‌ای که داشت دست رد به سینه سلیمان فرنجه‌ی می‌زند و می‌گوید که من باید از میشل‌عون حمایت کنم… از سویی عربستان در این قضیه ضرر بزرگی کرده و آنقدر ذلیل شده که حاضر است دوست اسد و حزب ا.. (سلیمان فرنجه‌ی) رئیس‌جمهور لبنان شود و حزب ا.. قبول نمی‌کند. تمام این اقدامات ربطی به ایران ندارد و ایران تنها پشتیبان گزینه حزب ا.. است و هیچ‌وقت وارد مسائل داخلی کشور‌ها از جمله لبنان نمی‌شود.

ایران

گزین‌تندروها یا **سختگویی**

صادق زیباکلام: از میان تندروهای منتقد کابینه یازدهم، کمتر کسی را می‌توان یافت که در دولت‌های نهم و دهم، لب به سخن‌گشوده باشد و احمدی‌نژاد را بابت چرایی اقدامات مخرب و غیرکارشناسی‌اش حتی مورد سؤال قرار داده باشد. اکنون نیز تندروها بجای موعظه و نصیحت‌های پررونده‌های متعدد و حجیم فساد مالی دولت‌مردان سابق، روحانی را هدف انتقاد قرار داده‌اند؛ تندروها، پیشرفت دولت در حل یکی از مهم‌ترین چالش‌های سیاست خارجی یعنی موضوع هسته‌ای را برنمی‌تابند زیرا ورود سرمایه‌گذاری‌های خارجی و رونق تجارت با کشورهای خارجی، منافع این گروه اندک را در معرض تهدید قرار خواهد داد. درواقع دولت‌مطلب آنان، همان دولتی است که با بهره‌رکشاندن منافع ملی و مردم ایران، فضایی مهیا کرد تا دارای تعدادی انگشت‌شمار، نجومی شود و با چنین شاخصی، باز هم طبعی است که گام‌های دولت روحانی برای تنش‌زدایی در منطقه و جهان و برقراری تجارت بدون رانت با جهان، به مذاق تندروها خوش نیاید. از سوی دیگر، تندروها درصددند با زنده‌نگه‌داشتن مواضع تنش‌زا، شانس خود را برای تشدید تنش میان ایران و غرب احیا کنند تا شاید در روند اجرای برجام اختلالی به وجود آید و با همپوشانی تندروهای آن سوی آب، روابط تهران و پایتخت‌های غربی به مدار خصومت باز گردد.

حکومت

چگونه می‌توان بر دولت‌مردان نظارت کرد

مصطفی ایزدی: مهم‌ترین وسیله جامعه نظارت عمومی که همان ارباب‌معروف و نهی‌ازمنکر است، در سطح کلان، حزب است. حزب برای بازی سیاسی نیست، برای تقریح سیاسی هم نیست، برای رقابت سیاسی و رسیدن به مواضع قدرت است. هم رقابت سیاسی و هم تلاش برای کسب قدرت، که نمود ارزشی آن خدمتگراری است. ایجاب می‌کند که اعضای ریز و درشت آن با دقت تمام، رقیب را رصد کنند. از این‌رو، وظیفه حاکمیت است که با احزاب رفتار دوستانه داشته باشد و در تقویت احزاب و تشویق مردم به عضویت آن تلاش مؤثر و تعیین‌کننده داشته باشد. آزادی مطبوعات و سایر رسانه‌ها برای رصدکردن فعالیت‌های قوای مملکتی بهترین شیوه نظارت عموم مردم بر عملکرد دولت‌مردان است. رسانه‌های آزاد نباید برای دستگاه‌ها ترس ایجاد کنند. روزنامه‌نگاران، خبرنگاران، هنرمندان عرصه مطبوعات و سایر کسانی که رسانه‌ها را اداره می‌کنند افراد دلسوز، فهیمه و آشنا به مسائل مملکت‌داری هستند لذا می‌توانند به‌راحتی و با صداقت تمام حرف‌ها و نظرات گوناگون مردم را در هر رده و در هر طبقه اجتماعی که هستند منعکس کنند و اولیای امور را در راه راست نگه دارند. اگر مقامات مملکتی و افرادی چون امام‌جمعه موقت تهران که خود روزی روزگاری مدیرکل دادگستری پایتخت کشور بوده علاقه‌مند باشند که مردم نظارت خود را بر دولت‌مردان افزایش دهند و اشتباهات پیش آمده در ارکان متعدد شنااسی و با تذکر و انداز، برای اصلاح آن اقدام کنند، مگر نه این است که کارشناسان و متخصصان شاغل در دولت، از طریق مطبوعات و رسانه‌های مجازی، اشکالات مقامات تصمیم‌گیر را گوشزد می‌کنند؟ مگر رسانه‌های آزاد پل بین دولت و ملت نیستند؟ چرا عده‌ای از مقامات مسئول اعتقادی به اهمیت و ارزش این وسایل آگاهی‌بخشی ندارند؟

سیاست

دیدگاه مراد ثقفی در گفت‌وگو با «شرق»:

مجلس آینده، چالش راست و راست خواهد بود

مرجان توحیدی، رئیس‌جمهور پیشین، شرق

مرجان توحیدی

در یکی از خیابان‌های خوب تهران توقف کردم. وارد آپارتمانی شدم که چیدمان بخش اعظم آن کتاب و تابلوهای نقاشی بود. تا چشمم کار می‌کرد، کتاب دیده می‌شد. یک تابلوی بزرگ نقاشی هم از یک خانواده بالای شومینه نصب شده بود و میز کاری که کنار یک پنجره دلباز قرار داشت. گفت‌وگو را با مراد ثقفی، مدیرمسئول نشریه «گفت‌وگو» آغاز کردیم؛ نشریه‌ای که به تبع تفکرات مدیرمسئول خود، به‌نامه‌های چپی دارد و به مباحث روشنفکری دراین‌باره می‌پردازد. اما بحث ما درباره تبیین هویت اصلاح‌طلبی بود. در میانه‌های مصاحبه، بحثمان تقریباً به چالش کشیده شد. از آنجا که او معتقد بود اصلاح‌طلبان هنوز مبانی تفکری چپ را یدک می‌کشند. این چالش بر سر تحقق مبانی سوسیالیسم با تفکرات راست در ایران ادامه یافت. اگرچه همه این مباحث را به اجبار نیمه‌کاره رها کردم؛ چون زمان لازم برای هرکدام از مباحث در آن مجال فراهم نبود. جامنایه سخنان او تعریف عدالت بود، به‌مثابه یکی از راهکارهای تدقیق هویت اصلاح‌طلبی. باین‌حال صحبت از کلی‌گویی و نقد آنچه حاکم است؛ فراتر نرفت. مصاحبه که تمام شد من را دعوت کرد تا به «بیج» خرید از دست‌فروشان در اینستاگرام پیویونم. یاد چپ‌هایی افتادم که از طبقه بورژوازی برخاستند؛ مانند سلف صالح‌الحشان انگلس؛ آنها که داعیه طرفداری از پرولتاریا را داشتند. ماحصل این گفت‌وگو را در پی می‌خوانید.

است. امر سیاسی، نشان‌دادن حقیقت‌جویی سیاست است. خب، اتفاقا سؤال اینجاست که شما چه بخشی از فعالیت خود را در زمینه تدقیق هویت، بر سیاست‌ورزی متمرکز کردید و چه بخشی را بر امر سیاسی گذاشته‌اید. ببینید! برای اینکه بحث مقداری روشن شود، به گذشته بازگردیم. ما یک بار شاهد کنارگذاشته‌شدن همین افراد یعنی نیروهای چپی بودیم که بعدا بر موج اصلاح‌طلبی روی کار آمدند. بعد از پایان جنگ، جامعه ترجیح داد به نیروهای راست روی بیاورد. نیروهای راست چون هویت خود را تدقیق نکردند، یک مدتی طول کشید تا تبدیل شدند به کارگزاران و بعد هم شاخه شاخه شدند. سؤال این است؛ نیروهای چپ چه کار کردند؟ آیا سیاست‌ورزی کردند یا به امر سیاسی پرداختند؟ (با همان معنایی که خدمتتان گفتم) در آن دوره روزنامه‌های سلام، جهان اسلام سیاست‌ورزی می‌کردند و بحث‌های فکری‌تری در مجله کیان و بیان انجام می‌شد. این مجموعه دوم خیلی بیشتر به امر سیاسی پرداخت، یعنی در جست‌وجوی حقیقت سیاست بود، به این مفهوم که ما اصلاً چرا سیاست‌ورزی می‌کنیم. حرف سر این بود که یک دوره‌ای بود، انقلابی بود جنگی بود و… الان هم به جایی رسیدیم که به‌کل شرایط عوض شده است؛ چرا این شرایط جدید باید چه کار کنیم؟ درست و غلط چیست؟ باید همان راه را ادامه دهیم؟ کارهای دیگر بکنیم؟ آن مجلات به این موضوعات پرداختند. آنها گروه‌های مطالعاتی داشتند؛ گروه‌های مطالعاتی ناظر بر سیاست‌ورزی و امر سیاسی هر دو. بر این اساس، سیاست‌ورزی میدانی به معنای انتخاباتی بود. … ما موقعی شروع کردند که حرف تمام هم برای گفتن داشتند؛ هم در حوزه نظر و هم در حوزه عمل. اینجاست که می‌گوییم کسی که ادعا می‌کند، باید حرفش را هم آماده کرده باشد. اما در این دوره فعلی این کار را نکردند.

ک درواقع استراتژی…

بله. ما این را می‌خواهیم. به نظر من، این دوره‌های انتخاباتی دوره‌های مهمی است. دلیل هم این است که جامعه گوش شنوای بیشتری دارد. منظر است. نگاه می‌کند. می‌خواهد برود رای بدهد، به خودش می‌گوید به چه دلیلی باید به این و نه به آن رای بدهم. یا بعضی‌ها ممکن است این سؤال را داشته باشند که اصلاً باید رای بدهم یا نه‌دم. پس اگر می‌گویم اصلاح‌طلبان باید از این انتخابات این استفاده را بکنند، دلپیش این است. دلپیش این است که بعد از ۸۴، به یک معنا و به یک معنای دیگر بعد از ۸۸، هیچ کار خاصی انجام نشده که بتوانیم برای خودمان هویت‌یابی کرده باشیم. دست‌کم از این فرصت انتخاباتی استفاده کنیم. در شرایط فعلی، یعنی در شرایطی که مواضع اصلاح‌طلبان خاص و فی‌المتل کارگزاران و عدالت و توسعه تفاوتی با یکدیگر ندارد، چه فرقی می‌کند که از این یکی‌ها به مجلس بروند یا از آن یکی‌ها.

کا اما بحث پایبندی به گفتمان هم هست. درست است که ما الان یک گفتمان بسیار مشخص از اصلاح‌طلبی نداریم. درواقع الان بر اصل‌اصلاح طلب مرز سیالی شده است. از زبان یک اصلاح‌طلب یک‌سری صحبت می‌شنوید که ممکن است از طرف یک اصولگرای میانه‌رو هم همان صحبت‌ها را بشنوید.

پس چگونه باید بین اینها تفکیک قائل شویم؟ آیا این تفکیک‌قائل‌شدن اصلاً لزومی دارد؟

ببینید مثلی در زبان فارسی داریم که اغلب هم برداشت بد از آن می‌شود. می‌گویند «سیاست پدر و مادر ندارد». معنی این حرف آن است که در سیاست مهم، وضع حال سازمان‌ها و تشکلات و حتی افراد است. استدلال جامعه‌شناسی پشت این ماجرا هم همان حرف شما درباره جامعه موازیکی شده است. همه جوامع به میزانی که شهرنشین می‌شوند، موازیکی می‌شوند. حالا گاهی این وضعیت موازیکی به دلیل اضطراب به

اولاند کار خودش را می‌کند؛ یعنی معتقد است به قولی که داده، باید عمل کند. اینجاست که شما می‌فهمی طرف -به قول شماها (با خنده) - سوسیالیست است. یعنی هم‌قول‌هایش، قول‌های عدالت‌طلبانه است و هم ایستاده و می‌خواهد به حرف‌هایش عمل کند. منظورم آن است که به‌هرحال و در نظام‌هایی که مشروعیت‌شان یا بخشی از مشروعیت‌شان را از رای مردم می‌گیرند، انتخابات لحظه مهمی است. شما گفتید امر سیاسی، امر سیاسی یعنی همین دیگر. یعنی جست‌وجوی حقیقت در سیاست. خب، الان جست‌وجوی حقیقت در سیاست نزد اصلاح‌طلبان به معنای خاصش کجاست؟

کا این جست‌وجوی حقیقت، باید چگونه اتفاق بیفتد؟ تا حدودی به سؤال اولم برمی‌گردم…

بله. حالا سؤال اولتان معنی دارد!

کا الان جامعه‌ای داریم که تقریباً هر طبقه‌اش یک نوع نیاز دارد و یک چیز را مطالبه می‌کند. چگونه باید این‌ها اولویت‌ها را جمع کرد و بین این خواسته‌های مختلف، ارتباط برقرار کرد؟ شما گفتمان عدالت را مثال می‌زنید، ممکن است یک جریانی در اصلاح‌طلبی باشد که بگوید ما هنوز تمام‌وکمال به آن بحث آزادی‌ای که سال ۷۶ مطرح شد نرسیدیم، اینها را باید چگونه جمع‌وجور کرد؟

درهرحال بدترین تحلیل سیاسی، تحلیل یک‌بعدی است. یعنی اگر ما بخواهیم به اقتصاد از منظر- فرض کنید- نوع باستانی‌اش، یعنی تعیین‌کننده همه چیز، فکر کنیم دچار این گرفتاری‌ها هم می‌شویم؛ ولی خب، خوشبختانه دیگر سال‌هاست که حداقل در میان نیروهای چپ، دوره این نوع تحلیل‌ها گذشته و ارث و میراث این نوع تحلیل‌ها رسیده به راست جدید یعنی نئولیبرال‌ها. ببینید همه ما در زندگی‌مان اولویت‌هایی داریم اما وجود این اولویت‌ها به این معنا نیست که در آن‌جا حل شده باشد. به این معنا نیست که فاعلیت نداریم. شما اولویت دارید، ولی فاعل سیاسی هستید. یعنی خودتان می‌توانید تشخیص دهید که الان در این مجموعه‌ای که به من ارائه داده می‌شود، من کجای کار خواهم ایستاد. آدم‌ها هم تک‌ساختی نیستند؛ نمونه‌اش را هم بارها دیدیم. هم در سال ۷۶ و هم در سال ۸۸ تعداد افرادی که پا پیش گذاشتند و به اصلاح‌طلبی به معنای خاصش رای دادند خودشان به‌عنوان فاعل سیاسی یک مجموعه‌هایی را از اولویت‌های‌شان شکان شلیک دادند و براین‌اساس پای صندوق‌های رای رفتند. موازیکی به جامعه تبدیل شد و ما شاهد تولید جامعه بودیم.

کا ولی در طرح مسئله یکدستی بود آقای دکتر! ببینید، سال ۷۶ وقتی بحث آزادی مطرح می‌شود، همه را در بر می‌گیرد…

می‌خواهید بحث ۷۶ را باز کنید اینجا؟

کا نه نمی‌خواهم به آن قصه بگردیم. می‌خواهم بگویم یک مسئله‌ای مطرح شد که عمومیت پیدا کرد. شما تک‌ساختی بحث می‌کنید. فرضا شما خودتان را طبقه متوسط بدانید. دلیلی دارد که من بگویم چون طبقه متوسط هستید، پس نیست به فقر بی‌توجهید؟

کا ممکن هم هست باشم.

ممکن هم هست نباشم. سؤال من درمورد شخص شما یا خود بنده نبود، درباره استدلال بود. من به‌عنوان یک سوزه، برای خودم انتخاب می‌کنم. کسی به من نمی‌گوید چون شغلم نویسندگی و خواندن است حتماً این‌گونه هستم که باید باشم. چه کسی این را گفته است، ایرادی که دارم همین است؛ این استدلال فقط درباره اقتضای جامعه صادق نیست. بلکه اگر درباره ثروتمندان هم صادق است. ممکن است یک فرد ثروتمند یا صاحب سرمایه و کارفرما به دیگران به چشم تولیدکننده ارزش اضافی نگاه کند. ممکن هم هست به دیگران همراه با خودش به شکل یک جامعه نگاه کند که باید به همبسته‌ماندنش اندیشید. یا می‌تواند به قرارتی فایده‌گرانه از لزوم وجود همبستگی در جامعه بیندشد؛ برای نمونه ممکن است یکی بگوید وقتی تفاوت در جامعه زیاد شود، گفت‌وگو ممکن نیست. فضای بین‌الانگهی امکان ندارد به وجود بیاید. پس ما باییم فواصل درآمدی را کم کنیم. نباید انسان‌ها را تک‌بعدی و زندانی‌شده در منافع آنی اقتصادی‌شان دید.

کا اینجا واقع بحث شویم؟ از منظر چه گفتمانی وارد شویم؟ الان موضوع این است دیگر!

منظورم این است که بحث ما بر سر جبر و اختیار و اتقیا با عدم اعتقاد اقتصادی که نیست، موضوع بر سر آن است که اصلاح‌طلبان به‌معنای خاص‌شان چه استفاده بهینه‌ای می‌توانند از این شرایط انتخاباتی بکنند. بنده نظرم در این زمینه روشن است؛ حرف من آن است که در مجلس آینده چه ۲۰ اصلاح‌طلب در معنای خاصش حضور یابند، چه ۳۰ نفر، چه ۴۰ نفر، مجلس آینده محل چالش بین راست و راست خواهد بود. راست قانونی، راست محافظه‌کار، راست خودسر و راست‌های پراکنده.

راستی که بیشتر به رای مردم اهمیت می‌دهد و راستی که کمتر به رای مردم اهمیت می‌دهد، ولی چالش بین راست و راست خواهد بود؛ یعنی سر مسائلی مانند انباشت سرمایه، خصوصی‌سازی، کوچک‌سازی دولت و خصوصی در مقابل خصولتی، بهره‌وری کار و سرمایه و از این دست مسائل. من نمی‌گویم اینها بحث‌های مهمی نیستند، خیلی هم مهم‌اند، اما البته اصلاً بحث‌های مهم فقط اینها نیستند. وضعیت به‌گونه‌ای است که اگر شما بخواهید راجع به مسکن اجتماعی صحبت کنید، با گفتار وزیری روبرو می‌شوید که می‌گوید حرف سوسیالیستی نزدیک امروز بحث مهم مسکن در کشور ما همین مسکن اجتماعی است و نه افت سرمایه‌گذاری در برج‌سازی. خب وقتی وزیری که باید به مسکن اجتماعی فکر کند این را می‌گوید، دیگر تکلیف بقیه روشن است.

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیتان

- لاریجانی: مواضع هسته‌ای ما تغییر نکرده است
- وزیر امور خارجه عربستان: تهران و ریاض برای جلوگیری از فتنه مذهبی در لبنان و عراق همکاری می‌کنند
- کارشناسان اقتصادی: بودجه درمان در سال ۸۶ کافی نیست
- استقبال کارشناسان از تشکیل سازمان اوپک گازی
- احمدی‌نژاد در هیأت دولت: رئیس‌جمهور مسئول اجرای مواضع هسته‌ای نظام است
- واردکنندگان سیب، پرتقال و نارنگی از پرداخت سود بازرگانی معاف شدند
- کاخ سفید از دانشمندان آمریکایی خواست خطر گرم‌شدن زمین را مطرح نکنند
- بررسی بحران‌های منطقه‌ای در کنفرانس وزیران جهان عرب
- وزارت امور خارجه، کشتار عزاداران حسینی در عراق و پاکستان را محکوم کرد
- ۱۰ نفر از نیروهای نظامی و مردمی سمیر در درگیری مسلحانه با قاچاقچیان شهید شدند

اطلاعات

- ادای احترام مقام معظم رهبری نسبت به بنیان‌گذار جمهوری اسلامی و شهدای انقلاب
- همکاری تهران و ریاض برای حل بحران عراق و لبنان
- سه‌هم نفت ایران از کاهش تولید اوپک ۵۳ هزار بشکه است
- میدان نقش جهان در فهرست میراث فرهنگی جهان می‌ماند
- مذاکرات آمریکا و کره شمالی بدون نتیجه پایان یافت
- آیت‌الله رفسنجانی: اختلاف‌افکنی بین شیعه و سنی در صدر برنامه آمریکاست
- رئیس‌جمهور: وحدت ملت مانع ضربه‌زدن دشمن به ایران است
- سیدحسن خمینی: شرط عبور از بحران‌ها، خودباوری، عمل به وظیفه، شجاعت و تدبیر است
- متنکی: آمریکا و انگلیس سیاست تفرقه‌افکنی در عراق را دنبال می‌کند
- مخالفت روسیه و اروپا با سیاست آمریکا در تشدید فشار به ایران

اخبار

- بالاخره ایرانی‌ها هم می‌توانند «ام‌ام‌اس» بفرستند
- نخستین واکنش نمایندگان به لایحه دولت برای سال ۸۶، بودجه کشور شفاف نیست
- پرداخت مهریه عبدالله‌سلطانه می‌شود
- حمایت قذافی از دستیابی ایران به فناوری هسته‌ای
- حجت‌الاسلام صدوقی: پایین‌کشیدن فتیله احزاب با سیاست امام و نظام هماهنگی ندارد

اقتصاد

- رد صلاحیت کاندیداهای اصلاح‌طلب اتاق بازرگانی
- مخبر کمیسیون بهداشت درباره سهمیه‌بندی دختران دانشجو: خاندها به‌دنبال علمی باشند که در خانه به درد بخورد
- شاهزاده سعودالفیصل اعلام کرد: همکاری تهران و ریاض برای کاهش تنش در منطقه
- هشدار سناتورهای آمریکایی به یوش: فرصت گفت‌وگو با ایران از دست می‌رود

جمهوری اسلامی

- رئیس‌جمهور در جلسه هیات دولت: دولت موظف به اجرای درخواست هسته‌ای ملت ایران است
- ۴۰۰ هزار نسخه کتاب درسی مدارس تاجیکستان در ایران چاپ می‌شود
- ۱٫۵ تن مواد مخدر در جریان یک درگیری مسلحانه در سمیرم کشف شد
- رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز: صاحبان پرونده‌های دانه‌درشت، اعمال فشار می‌کنند

ایران

- آخرین تحولات هسته‌ای کشورمان؛ گفت‌وگوهای غیرمستقیم آمریکا با ایران
- هاشمی‌رفسنجانی در دیدار سفیر جدید آلمان: ایجاد تنش به‌نفع هیچ‌یک از طرفین نیست
- مخالفت کارشناس صندوق بین‌المللی پول با تحریم ایران
- برگزاری شام غریبان با حضور رهبر انقلاب
- احمدی‌نژاد در نشست روز چهارشنبه هیات وزیران: رئیس‌جمهور مسئول اعلام مواضع هسته‌ای است
- زنجیره انسانی در حمایت از انرژی هسته‌ای